

עכשיו הקורט
מעריב

הזמן עושה לי רק טוב...

חשבון חיייל

עושה לך רווח כל יום

מניעה לך משיכת יותר עד 600 ש"ח בדיבית נמוכה במיוחד (כיום 14% לחודש).
 ריבית נכות יומית 4% שנתית על היתרה וכדי יתרה עד 2000 ש"ח.
 הוצאות נשחררו, של 2500 ש"ח, בתנאים מועדפים (ריבית צמודה של 6% לשנה).
 אחר לא מושלם עמלות על פועלות בחשבון (למעט שווייץ בסכומים של למטה מ-50 ש"ח).
 מתגייס ודחיל בשירות חובה, הצטרף ל"חשבון חיייל" וזכה בהטבות מיוחדות.
 הבנק רשמי לשירות אתר חשבון החברות או להפסיק בכל שנה.

בנק לאומי-רווח יומי

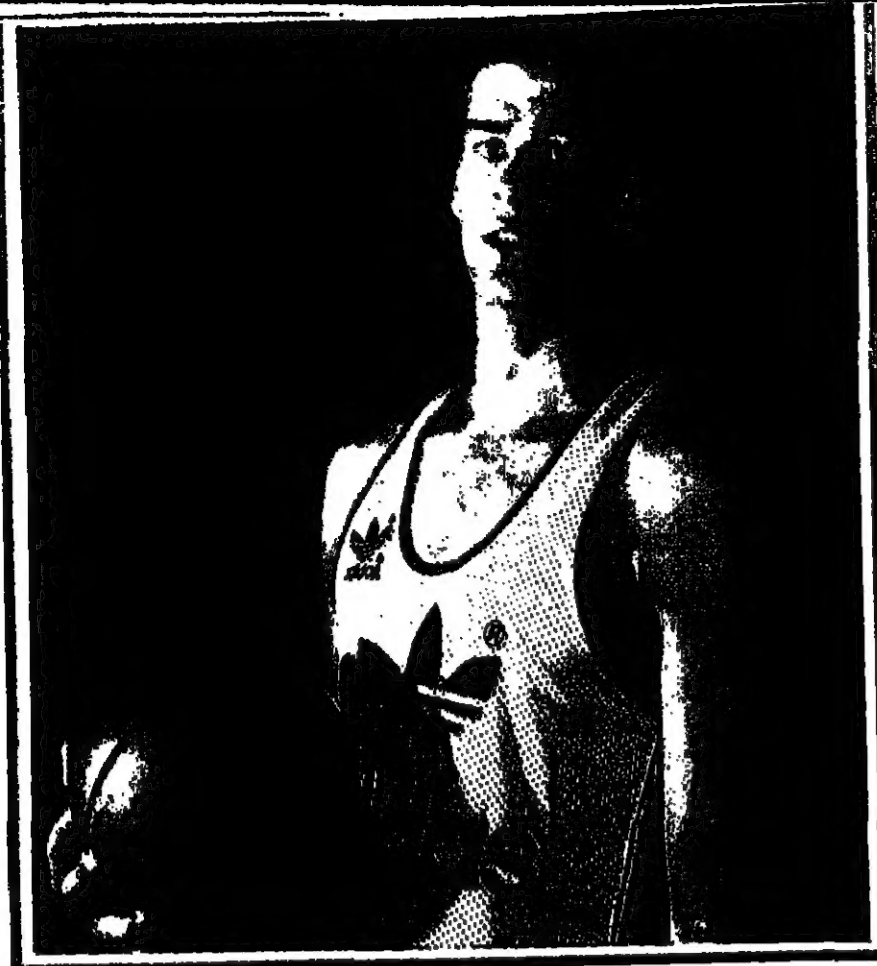

ליגה (5-4-3-2-1) □
 (עמ' 11-10)

מכאן תוכל

מצורף כל חודש לירחון לאשה ולמשפחה - AK

בגליון זה:
 הקו האדום בין שקר לאמת: תעלולי הדיסאינפורמציה של בריה"מ • יאכטות: לא רק לעשירים • ממלצת אנושית: מנסון • בריאות: אתה והפרוסטטיטה • אופנה: לבני גברים • מכוניות: היקרה ביותר בארץ • החיים הטובים: מה זה עושה ללב? • כוכבי קולנוע: מה הם אוהבים לבשל? • תיירות: מלון בארמון • הרפתקאות: גיימס בונד חי וקיים • קוקטייל: כל משקה מלך • מקצוע: מנהלי בתי-מלון • מבחן עצמי: איך אשתך מדרגת אותך כמאהב? • סקירת עיתוני הוו"ל • תשחק

נדב עכשיו

התיכון המקיף ברמת-השרון, שהפך מאזן יחיד בשנה שלאחר מכן - היה משחק קבוצתי פאריאקטלאנס. אתר בער כולם, כולם בער כולם. לא קלישאה. אבל הקבוצה לא הייתה אותה קבוצה, ברצו שבעל הבית יצא לנחל. נדב הנפיל היה אמנם רק אחד מחמשיה, אך נוכחותו יצרה משהו אחר. הוא העניק לתבונה המכשורת שמכניס סוג מסוים של השראה, מקצוע שלא נכלל בחכמת הלימודים, משהו שגורמים אותו. שקט נפשי, ריכוז, חוכמת משחק וטיקס, ברגע שמעט מאור כרוסמלגים כחול-לבן יכולים לרשום ברקודר שלהם. לריבים שראו את משחק של הבחור הגבוה והשקט, נפלטת תגרה כמו אריש, אתר שלא איכפת לו. טעות יסודית באבחנה. הוא לא מוטי ארואסטי, אם זה תרגם לאיכפתיות וריקנות במטרה, אך מעקב רצוף אחר אופי המשחק, איכויות הביצוע, וכעיקר - התרומה הטכנית לקבוצה, לכל קבוצה בה היה לו חלק - ההבדל שמדובר כאן בעוף מסוג שונה לגמרי. הארישות היא כעצם מסווה לשקט נפשי, היעדר אנוכיות, עזרה בתחומי המשחק השונים, הערה שקטה למי שפישל, הרבה תיקוני טעויות, כאלה שלא באים בהדמט קול, שקט - מילת המפתח. זה לא נכון שאני אריש, הוא אומר, אני פשוט שקט. דווקא מאוד איכפת לי כמה שקורה עם הקבוצה, ואיתי.

את שנתה הראשונה של החבורה הזאת, באליפות בתי-הספר, הוביל נדב בכישרונו עד למשחק הגמר, מול בני התיכון העירוני מרצליה, משחק שהזכרים באולם האוניברסיטה בתל-אביב. התלמידים ואנשי המקצוע שגרשו את האולם בערב הונוגני, היו עדים לתוצגת כדורסל ברמה שלא הייתה מביישת משחקי צמרת בליגה הלאומית. בריקת מסיונות הפכה

טובי פולק

הוא כבר עבר את שלב ההבטחה. היום הוא כבר כומן אמת. צ'ק שמן שממתיין למרעון. לא עוד כשרון צעיר ומבטיח, לא עוד צעיר עם עתיד, לא עוד כרטיס אשראי. טיף סיפור דור העתיד, העתיד כבר כאן, היום. מועד התשלום הגיע.

נדב הנפיל. באליפות אירופה האחרונה, ביוון, כשהואהרים בארץ ספקו כמים - לא מאמינים למה שניגיהם רואות, עוברים בהיגף רמוטיקונטרול לשירותים הישירים מהר.ב.א. - עלה על המארקט במיאוס הדור החדש של הכדורסל הישראלי. הוא לא שרף את המשחק, לא זינק על כדורים כמתאגרף שיע, גם לא עלה לשלוש וריקות רצופות מעבר לקו שלוש הנקודות. הוא פשוט היה שם, בדרכו השקטה, הארישה למראה, ובשובו ארצה קרא שרשנים ואנשי המקצוע הבחירו אותו כהפתעת האליפות. גם צביקה שרף, או המאמן, אומר היום שגד הפתיע אותו. הספק מצויין למי שזו העשמה הבינלאומית הראשונה בעצם, בגיל צעיר, 19 שנה, במסגרת מחייבת, בין בוגרים. עשה עבודה טובה בריקות הקשות שהיו לנבחרת, לא טעה במחויבים יחסיים - תרומה של ממש, לא כואת הצטיינות למחליפים של הריקות האחרונות. גם נדב עצמו אומר שבסיכום, עלי-אף הכשולן הכללי, הוא יי מרצה מהיכולת האישית. זה דף קשה, הוא אומר, לעלות ולהצליח במעט דקות, בסינור.

או כאמת הפתעה יש מי שלגביהם ההפתעה היא שזה לא קרה ורבה קודם. מי שעקב אחרי נדב הנפיל מאז היה ילד גבוה ומוכשר, מבטיח, בפתח-השרון, היה רוזק מלוויות מופתע. מרובר כאן, ככלות הכל, במסה של כמעט שני מטרים של כשרון

בשירותים הישירים הספורים שהגיעו מאליפות אירופה האחרונה בפיראוס, שאלו צופי כדורסל ישראלים לא מעטים, מיהו בכלל אותו מספר 7 אלמוני, שפתאום משחק, ואפילו טוב ■. ההוא היה נדב הנפיל. היה ועודנו ■ בלי יחסי-יציבור אגרסיוויים, ללא הילת מצבורי נקודות מהטווחים השונים, בלי שיהיה במכבי תל-אביב - הולך כחור צעיר, בן 19, מרמת-השרון, לכבוש את צמרת הכדורסל הישראלי ■. אההרים שצפו בביצועיו נשבו בקסם, מאמנים שמתבקשים לחוות דעה מתלבטים אם לומר שהוא אחד הכשרונות הגדולים, או בעצם הכי הכי שקם פה אי פעם ■. אריה מליניאק, עליו אומרים - בעל זכות היוצרים - אומר בביטחון: הפוטנציאל הישראלי. הראשון למקום טוב בדראפט של ה.נ.ב.א. ■ טובי פולק מביא כאן סיפור עבר-הווה-עתיד ■. העתיד כבר כאן

כדורסל נמו. הוהרים גידו שהוא הישראלי הטוב ביותר שצמח אחרי מיכי בקיב'ין - דור א', דורון ג'מצי - דור ב', והוא - נדב הנפיל, ההוות. הוהרים יאמרו - מעולם לא קם לכדורסל הישראלי כשרון כל-כך גדול. לא עוד פוטנציאל שצריך לעבור עליו, לא יותר התמצאותיו של מאמן סקדראית בלי אכל, בלי הכל. שרף, יושע רוזין, אריה מליניאק, מולי קצורין וריבים גוספיס, אומרים היום כמעט פה אחרי מקומו מבטח בשורה הראשונה של כשרונות הכדורסל שצמחו אי פעם בארץ. לא

מה בגליון	בשער
16 הילנה האנגלית נמחצת 17 זירה חופשית 8-9 סטפן ארדיט 10-11 מבצע טני מתחיל 12-13 ארגו למשונעים בלבד 14-15 אוהם וחיאל - סיפור הכח ר"ג 16 אינרן 17 כדורסל 18 118 ותוטרטות 120 (שנים מרימות 121 בימן בטכנת 122 קסם על ים כורח)	נדב הנפיל - העתיד כבר כאן, נבחרות הלאומית בצמרת הכדורסל הישראלי. חילת ואור דרכ

עורך: אלכס דורון
 עריכה: טובי פולק
 עריכה גרפית: שמי דגן
 צלם: עדי אבישי
 עורך מדור הספורט: אבי שלחיים

מדינת יחל שחידה חילק עמדי מיל: 03439442
 כל חוכיות שמורות ל.מערב

כששואלים את נדב איזה מאמן הוא זוכר כהוא שהשפיע עליו יותר מכל, הוא לא יאמר מליניאק כרמלקס מותנה. באופן מפתיע, הוא זוכר לטובה בחור צעיר בשם משה נפתלי, שעזב לא מכבר לארצה, ואשר ממנו זוכר נדב בעיקר את המשמעת הקפדנית עליה התעקש

התמודדות לקרב כמעט פרטי בין נדב, לכוכב הרצל'ה, ליאור ארדיט. דקות האחרונות רשומות בטאבו על-שם השניים, כל אחד מהם סובב גיבנות של ארבע עבירות, עימן הצליח להגיע גם להארכה יכולת וידטאויות של ארדיט בקליעת שלוש נקודות (7 רצופות), מול שליטה של נדב מתחת לשני הסלים, הביא למתח שאי שנית אחרת לפני שריקת הסיום, הצליח נדב להשתלט על כדור שנתפס בידו הכינה, ונעצר רק בעבריה שתי שניות לסיום, הוא על קו העונשין לקליעה אחת ועוד אחת, במצב של שיוויון שריקות מחרישות אוויר, רעש אימים. והוא, כאילו באימון קליעת, של, רגוע. הראשונה, כננים, השניה גם היא. ניצחון בשתי נקודות. רמת-השרון נוסעת לארץ אירופה בדגמקס.

הנסיקה המוכתרת לחיל, הוא נוכר, הכניסה אותו לאמביציה ארדית. החלטנו שנאנחו נוסעים והוא, בכלל, התקופה הזאת בבית הספר ברמת-השרון, זה הרבה הרי יפה שיהיה לי בחינם. אפילו אליפות אירופה או גביע אירופה לאמלוח, אם זה יקרה לי פעם, זה לא יהיה אותו דבר. לתקופה הזאת מתעקע גם בצד יעקב, המאמן. היום כבר אפשר לומר שלאמן קבוצה כזאת, עם נדב בראשה, זו זכות גדולה, משה שיישאר לתמיד. נדב, אפשר לומר בבטחות, היה יותר, הרבה יותר משחקן, אפילו שחקן טוב: הוא היה בפירוש נכס. ואני יודע שזו מילה גדולה.

אבל נדב הנפול לא גולד באליפות בת-הספר, ולא יכול להחשיב רק כחוצץ של בתי-הספר הזה. הוא תוצר ראשוני, אולי, של שיטה שאומצה בארץ בעקבות התפתחות תורת אימון הכדורסל בחיל, בעיקר בארצות-הברית. בקוים כלליים, הפרינציפ הוא - תפוס אותם כשהם נכים כשנים, עצב אותם כחומר ביד הרוצה, הרבץ בהם יסודות וידע תיאורטי - ואחרי כמה שנים, אם הכשרון הטבעי ישנו - יהיה בידך נכס של ממש.

נדב, ביוני האחרון בן 19, לעיר רמת-השרון, הגיע לראשונה למגרש הכדורסל, כשהיה בן 8. כזה קשה היה, כבר אז, ברמת-השרון, לומר הנה, צאמה לנא נכס. לא כל-כך מרשים. אבל השיטה שיטת, והשיטה הזאת או אריה מליניאק, משוגע כדורסל, לא בלתי שנוי במחלוקת, שקיבל את ירוק מהמועצה המקומית לבנות שם בתי-הספר לכדורסל ברמת-השרון ובצלמו. אז הוא היה משוכנע שככה צריך להיות: צריך לקחת אותם כתינוקות, וללוש אותם ככזו פלטלינה. היום הוא מודה שאחרי שעבר כמה שנים, אבד לו חלק מהבטחות בשיטה. חזמן, מסתבר, נועץ שינוי גם בבטוחים המקצועיים, המשוכנעים ללא תנאי. דבר אחד הוא כן אומר היום, כן בבטחות השיטה הזאת עשתה את נדב למקצוען המיומן בדרכה תחומים, ששחקני כדורסל כגובה שלו, בגיל שש, נוטים למסמס בארץ. העובדה שאחרי הטרנסיות הוא קיבל כשהיה ממש רך, מעניקה לו היום מיקומה רצינית. מה שלא יהיה איפה שלא ילחץ, רבר אחי כבר אי-אפשר לקחת ממנו הוא שחקן. שחקן של

באליפות אירופה לקארטים, נוכר קצורין, נדב היה משכמו ומעלה. פשוט גדול. מכל הנוער המצטיין של אירופה - והיו שם כמה סטארים שכבר מככבים בליגות האירופיות היום - וזה נדב בתורא. השחקן המצטיין

שחקן מפורסם

כשעלה, כמתחיל, במשחק הבית מול מכבי תל-אביב, נתן הצגה שהעלתה את שמו, אולי לראשונה, על המפה הלאומית. 21 נקודות, ריבאונדרים, אסיסטים וחטיפות כדורים, שהותירו את צביקה שרף וחניכיו פעורי פה

מסכיבה של הבית. הברה קבועה אחת, מיכל, הגובה וחוכמת המשחק של נדב היוקא אתה, מיכל, לבוא לירי ביטוי כבר כשהיה תלמיד בתי-הספר היסודי. גבוה, חולמני משהו, לא מוקף ביותר מדי חברים, מפתח. זה לא מצע ממנו להיחל בעלי-הבית. אחרי-כך הגיעה תקופת הקטסל, הישגים אינדיבידואליים ראשונים. נדב היה לקפטן הקבוצה, תחילת הדרך של אותה הבורה שעליה כבר רוכר להלן. בהדרגה הצמודה של מליניאק הם המשיכו להתפתח, והקבלות החלו לבוא כזו אחר זו. בתקופת הזאת הרימו יריבות רבות ידיים עוד לפני שריקת הפתיחה. אפילו אריות נערים, בני אגודות מאר כמכבי תל-אביב, חולון, או מכבי חיפה. הגם שמוחצות היו לא שם משפחתו השני, היה נדב המנוח בלתי מוכתר.

היום יגיד נדב - אני רמת-שרוני ברם זה משהו שלא יצא ממני. אין לו הרבה חברים, ומה שיש, בא פתיחת המחזור הראשון של בתי-הספר לכדורסל. השנה שנוצר החוקק מעמד, הרבה גם בזכות החסית שנוצרו בין מליניאק למשפחה. כששואלים את נדב איזה מאמן הוא זוכר כהוא שהשפיע עליו יותר מכל, הוא לא יאמר מליניאק כרמלקס מותנה. באופן מפתיע, הוא זוכר לטובה בחור צעיר בשם משה נפתלי, שעזב לא מכבר לארצה, ואשר ממנו זוכר נדב בעיקר את המשמעת הקפדנית עליה התעקש. אבל ההוא עוב ואיננו מליניאק, היום, עדיין משיח

אבל את הדברים הגדולים באמת, מבחינת הכדורסל נטו, הוא הביא עמו ממש מחדר הלידה. את קריאת המשחק, היכולת, כמו בשחקני, לקרוא מחל, שניים או שלושה קרימה - לא לומדים בבתי-הספר לכדורסל. עם זה גולרים, או לא

הכל של בן סימחוני. שימחו של הנוער המוכשר שמשחק בליגות הנוער והנוער החל לעלות ככפיים בשמי הכדורסל הישראלי. נציגי קבוצות לאומיות בכירות החלו לפקד את בית המשפחה, מצניעים באמתחתם הזעת מפתח. הזאת מליניאק את משפחת הנפול עמי בלחצים בכבוד ראוי לציון. גם פרנסי המועצה המקומית, האבות המולידים את קבוצת הכדורסל המקומית, אגודות ספורט רמת-השרון, הכינו שבים נכס, והעריפו לשמור את קלפיהם קרוב לחזה. משחק מוקד, שבלכות היום עשו להתגלות בהדרגה כסוח, וכוויא משתלם. במקביל לתופעה מאוד מוצלחת בנבחרת הקארטים, גיל 16-17, החת שריטבו של מלי קצורין, עשו נדב השחקן נעם אגודת הספורט, בליגה א', ומטיב קפול - מאמן-שחקן, את תחילת הדרך לכיוון ההכרה הלאומית. בשנתו האחרונה בקבוצה (עד לרגע זה) - עונת 85/86, הצליח הצמד הנפולר-קפול להעלות את רמת-השרון לליגה הארצית. באליפות אירופה לקארטים, נוכר קצורין, נדב היה משכמו ומעלה. פשוט גדול. מכל הנוער המצטיין של אירופה - והיו שם כמה סטארים שכבר מככבים בליגות האירופיות היום - וזה נדב בתורא. השחקן המצטיין. אנשים שם ממש השתוללו מהתלהבות.

בסוף העונה הזאת היה המירון אחי נדב - כשהו תקופת גיל הנוער שלו - כשיא. ההצעות דרו במים, הצד שממול התלבט. ללכת לקבוצה גדולה ואולי להשרף על הספסל, או לשמור על אופציה בינונית, יחסית, ולצבור דקות משחק לאומית, חמצן עבור הנוער המתבגר. הפור נפל לכסוף - היה מי שיגיד, איד לא - על גליל-עליון המאמן - אריה מליניאק, חזמן - סדרום עונת 86/87, והפול נמצע, שוכר רגל. את הסיכוי הראשון בגליל הזה נדב מכיוון הספסל, עבר באימונים על כושר והותות הרגל למעלה תקינה. לאט לאט מתחיל לראות פאקט. כשעלה כמתחיל, במשחק הבית מול מכבי תל-אביב, נתן הצגה שהעלתה את שמו, אולי לראשונה, על המפה הלאומית. 21 נקודות, ריבאונדרים, אסיסטים וחטיפות כדור שהותירו את צביקה שרף וחניכיו פעורי פה. לא שגליל-עליון ניצח, תחילה - אבל חשם עלה לכותרות.

אחרי עונה לאומית אחת, יותר מדויק - כחצי עונה, אנשי המקצוע כבר לא חוששים להביע את דעתם על יכולתו המקצועית. צביקה שרף אומר, כישרון גדול, שבעצם עוד צריך להוכיח את עצמו בליגה הלאומית. יש לו מאחוריו מעט מדי דקות משחק לאומיות. הוא גם סומך דיו על אלה שמשחקים את נדב כשלישי בטוריו, שמסלילים אותו למעלה, מבחינת הוותק, בקריבין וג'מלי, שרף קצורין, יהושע רוזין, איתם גם מליניאק, עומדים על השילוב הנדרי, אצל כדורסלן ישראלי, שנרד סובב עשו שליטה בכמה וכמה קטגוריות של המשחק, שילוב שמקנה לו יתרון בסיסי נוכר על מתחיריו, מהמחודדת על תבבורה וישראלית. השימוש שעשו בו מאמנים קצוריות בתקופות הנוער שלו, כמפיק

הנח, חשק הנפשי, האחריות, היעדר האגואיזם. לא יקרה שנרד יהיה במצב קליעה נוח - ויראה מי מעמידיו בעמדה נוחה מעט יותר - והכדור לא יעשה אליו את הדרך הקצרה היעילה ביותר. המסירה המוכתרת, גיד מי שראת, נורמה לו הנאה לא מוחזקת, לעיתים אפילו יותר, מצבירת נקודות לטור הסטטיסטיקה האישית, נדב הבוגר לא יושק בתפקידים הקלאסיים של שחקן גבוה. הוא מתרחק והולך מהטבעת. בשלב הראשון יתחמה בעמדת הסמול פורוורד, פעם קראו לזה חצי פיגה, היום משחקים המצטיינים בתפקיד הזה, כשחקנים בתקן אולי-אראוני - ובתרגום חופשי - שחקן רבי-גוף, המשחק עם הפנים בכיוון הסל. שחקן המסמול להוביל משחק כשצריך, לקחת עמו את שומרו האישי אל מתחת לסל, או להילחמן לעבור אותו, ואף לקלוע בתצלחה מעל שומר או הגנה. יכולתו בראית המשחק, בעיקר מחונית הגבוהה יחסית ממנה הוא קורא את מהלכי, עשויה להציבו במקום מכובד מאוד בסיכומי האסיסטים.

בדרך למיתות של כמאה מעין זו, חלק הכותב אחרות, קורא בעיון את שכתב עד כה, ומוצא עצמו מעט נבון. הלא עיתונאי הוא ביסודו אדם כיסריות, תוקן, מרגל באיתור נקודות חולשה, תרשה, ואילו כאן סך כל המאמנות עלול להעלות סומק אפילו על לחיי הצניקן המקצועי. אז מה, אם הכל כל-כך טוב, אז מה עם הדע?

אסור לשכוח לרגע כי הבחור בעצם עוד לא הוכיח את עצמו בוירה האמיתית. נסיון של ממש בליגה הלאומית, או במפעלים אירופיים, עדיין לא רשום בתיקו האישי, וכל הדברים הטובים שנאמרו עד לרגע זה מותנים בביצוע על הפארקט, במקום בו נשפך הדם

ובכן, רע של ממש אכן קשה למצוא. אבל לאורך הדרך אפשר ללקט פירווי הערות, ששחקן כדורסל בראשית דרכו בודאי ימצא להם שימוש נאות. קדם כל, כמו שאומרים רוזין, שרף, קצורין, אסור לשכוח לרגע כי הבחור בעצם עוד לא הוכיח את עצמו בוירה האמיתית. נסיון של ממש בליגה הלאומית, או במפעלים אירופיים, עדיין לא רשום בתיקו האישי, וכל הדברים הטובים שנאמרו עד לרגע זה מותנים בביצוע על הפארקט, במקום בו נשפך הדם. לא דין ליגה הקיץ - שוא מרוב-עין כשל-עצמו, בין עונה לעונה - בין קרבות הליגה הלאומית, המשופעת בגדילים מכל הצבעים, בעיקר במשקל כבד. רבר אחר, מוסכם על הכל, הוא עניין ההסבה שנרד נמצא עדיין בראשית, מאוחר הטבעת לכיוון קווי האורך האורך והאול, כדי להיות סמול-פורוורד בעל משקל של צמרת ליגה לאומית, עליו לשפר כמה וכמה חבונות שאלו הן עדיין ברטריות. המודבר, בין השאר, בשיפור מחוירות, השליטה בכדור, הכושר והגופני קו נטו כוח, ובעיקר - יכולת הקליעה מתחזקת העולם על השלושה-ארבעה מטרים, בהם התמזה כשיחק בין נגני נערים, הגי מרכז ומסמן לטשש כשחקן מתישה בכל קבוצה בליגה הלאומית, בתמישיית הבחורת, וכשיציג יכולת חסומת בכל תפקיד עליו יחליט מאמנו. אם במחליק לגבוה המצוי בבעיית עיכיות, מתחת לסל, אם כחצי-פיגה, שצובר נקודות, מוסר אסיסטים וקולט ריבאונדרים,

אומרים שעם או בלי קולג' אמריקני, בגיל מסוים יהיה הכדורסלן הבשל נדב מתאים לטופ הכדורסל הישראלי, אולי האירופי. לא נורא יהיה, אומרים, אם זה יקרה לו כשהיה בן 23, 24, או כמביבה. דורון ג'מלי הצליח להיות מה שהוא, גם בגלל שהשתפסף במכבי רמת-גן

אם בניחול המשחק כנאר שני, אם לא הייתי עובד את הגליל, אומי היום מליניאק, הייתי יכול אולי להמשיך בתכנית המקרית שהייתה לי להפוך את הבחור לשלימייקס של ממש. פרינציפארי, יש לו את כל הנחנים להצליח בכך, ואם זה לא יקרה זו תהיה התמצה. פשוט התמצה.

במה עונת הדרך האופטימית המצטה לשחקן שכות, כדורסלן הישראלי? עלי-מי מליניאק - השניים הם הגבול. אחרי הצבא, הוא אומר, ייתכן שהשוב ביותר עבורו יהיו שנותים בקולג' אמריקני, אבל מהבכירים שבהם. גם שם, התנאי הוא מאמן שידע מה כמאת הסוב כיוונו עבודו. ואחרי-כך השמיים, אליאב דמליניאק, הם אפילו הם... ואפשר לקחת אירי אפילו דג-בא. מבונו, לא בכל קונטלציה, לא אוטומטית, אבל זו, אומר מליניאק, אולי האפשרות הראשונה מסוגה, של כדורסלן ישראלי להגיע לצמרת הכדורסל העולמית. הכסית רמת-גן.

אחרי, מעט יותר צנועים, אומרים שעם או בלי קולג' אמריקני, בגיל מסוים יהיה הכדורסלן הבשל נדב מתאים לטופ הכדורסל הישראלי, אולי האירופי. לא נורא יהיה, אומרים, אם זה יקרה לו כשהיה בן 23, 24, או כמביבה. דורון ג'מלי הצליח להיות מה שהוא, גם בגלל שהשתפסף במכבי רמת-גן.

הנחה הקרובה תהיה שנת מפתח עבורו, אומרים כולם, כשחקן הוא אולי מבוכש ריו, עם שפירים הכרוכים נדרשים, אבל כוורת הדבורים והחמה שתתחיל להקיף אותו ואת סביבתו בקרוב, בקרוב מאוד, עלולה גם לעקוץ מה ושמ. הרבה כפי יסתובב סביב הכדורסלן נדב הנפול, הרבה ככור, הרבה לחץ. כסח, אומר אריה מליניאק, כסח זה רבר שאף פעם אתה לא יכול לדעת מה הוא עושה לאנשים, והיו הטובים ביותר. אם ישאר כנארם - כמו הנבארם שהיה עד כאן - יהיה גם ספורטאי גדול. אם לא, למת לחשוב על זה בכלל. כולם הרי אומרים שלו זה לא יקרה.

שחקן מפורסם

מכאן תלך אל

עוגה במעם ליברפולי

אבי מלר

הליגה האנגלית יוצאת השבת לדרך העונה החדשה, עם 21 קבוצות בדרך לצימצום הליגה הראשונה ל-20 בשנה הבאה ■ עיטוב של איאן ראש ליובנסטון, ממנה חששו אהדי ליברפול, עשויה להביא להם עדנה ברמות אליפות מחורשת, בעקבות מסע רכש מהמוצלחים בשנים האחרונות ■ האחרות המקוות לתת את הטון: האלופה אברטון, מנצ'סטר יונייטד, טוטנהאם וארסנל ■ סוסים שחורים: אלי דרבי קאוונטי

ארסנל וסוטנהאם התקברו כמה פעמים מאז כמסחריות כדור מן התואר, אך תמיר מצוי לפני קו המסר, שתי האחרונות הן השנה התקוה שלונג תתנה מסרף את הדיקטון הזה. ארסנל והבשלה אשתקד במין של קבוצה מתגבשת, והאדרת החדשה שלה כוללת את חור המון מלטה, אלן סמית, העשוי להתגלות כחליה החסרה, בעזרת הכשרון הפורה של צ'ארלי ניקולס, שהחליט להשאיר בה ייבוי. טוטנהאם המסירה אמנם את גלן הודל לטובת מונאקו, אך רכשה את ג'וני מסטר (קשר) וכריס פייר קלאק (בלם) מגוטנגהאם פורטס - ושוב יש למנהל ריידר פליט מודה של אינרצידאליס מבריקים ונאם די כל קליב אלן לשחרר את פריית הדי חר רעש בכיסוי - אולסטרק בילבאו. כמו בריאטה מוצלחת - משמית הן מירה על המונגר קשה שבעתידים הן הדיש - ושלן האדווין, העזר החדש של קבר, עלול ללנות אמת זו על כשרו.

של המועדון, המנדר הווארד קבר, הלך למקום בו המצללים עומים די חר רעש בכיסוי - אולסטרק בילבאו. כמו בריאטה מוצלחת - משמית הן מירה על המונגר קשה שבעתידים הן הדיש - ושלן האדווין, העזר החדש של קבר, עלול ללנות אמת זו על כשרו.

עדנה ליונייטד?

מנצ'סטר ולונדון הן שתי ערים החלמנות כלילת על שימת קין לעירן ההגמוניה של ליברפול בכיפת ליגת הכדורגל העבר בעולם מנצ'סטר נהנה רת אמנם השנה עם נצירה אות כלבו, אולם זו לא יכולה בשום פנים ואופן להתחיל עונה מבלי להחשוב כמושנים של קריאת תיגר על הכתר. זוהי גם התחלה המבחן האמיתי של אלכס פרי גוסון, המנהל הסקטי של מנצ'סטר יונייטד, שהובא באמצע העונה החולית פת כדי לעצור את הסקן, אך עם שרי קת הפתירה הנוכחית יצטרך להוכיח את כוחו לא כתיקונצ'ק מוצלח, אלא כמי שבנה מכונית המסוגלת לשמור על קצב כראש הסור. החליקים הנוצצים שהביא פרינסון לאלול-טראפורד, כדי לעמוד במשימה זו הם המון ויו אנדר-טון מארסנל ואנגליה, החולקין הסקטי המצויין בריאן מקליין ממלטיס (כמי חוד מציאה של 850 אלף ליש"ט, שנקבע בברדורל, לאחר גנאלאנו דרשה 2 מיליון). האם תמצא השנה יונייטד את תנוסתה שתתפור את הנוצץ על הדייר לצור בריאן כצפון ולונדון מתלבטת למעשה באותה כשריה. 17 עונות כבר ממתינים בכדורגל לאליפות הבאה, אחרי זו של ארסנל ב-1991. קבר, וסטטאם, תוריות בכדי להפחיד את ליברפול.

ההחלטה נעמה לי אפשרות לשלוח אותו הדיה, אולם ההחלטה להשאירו לאחר שוודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה יונייטד ביצירה, וראיתו את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ויצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו המדידת שלו. הוא שחקן שם בדיק כמו באיין, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם במקומם.

זירה חופשית

הדרך לפיסגה העולמית

עמי ליבנה

די להגיע לפיסגה העולמית בכדורסל, יש ללמוד מהקבוצות הטובות ביותר - והללו הן מצמרת ה-NBA. ואלופות אירופה. לאחר תקופת הכנה ממושכת, יש אפילו להעזר ולשחק נגדן, במטרה ללמוד מן תוך כדי משחקים, בתחום היכולת האישית והקבוצתית ולא כדי לעשות מזה כרתות עלמיות.

במה הדברים אמורים: בכורש האיש, בתלכיד הקבוצתי, בהיכלת הכדור, במיצוח הגנות משתנות, בהגנות שונות, במשחק של גובה וניצול שחקנים נמוכי קומה, מול שחקנים וויזים וחזקים.

באליפות העולם האחרונה ראינו את טיירון באנס האמריקני, רק 1.58 מטר, ובכל זאת "עושה צחוק" מלקחת סבאבוס. גם נאליס אינו אלא 1.83 ואייזאה תומאס מדטרויט, 1.85, שוהים מחפיים על היעדר גובה בתנאים אחרים, חשובים לא פחות.

הקליעה לסל, תחת לחץ מיסי חמני, היא נדום מכני בהכרעת משחקים קשים, כשהדיב שומר צמוד ונקשה. ראינו את נאליס משתחרר וקולע סלים מול ענקים של 2.21 מ' ויותר - והם לא יכלו לחסום אותו ללא עבירה. נאליס מתחיל בכדור מגן על גוף, במיוחד מול שוייטשלושה ייבויים. כדי להוציא הכדור מידי, חייבים לפגוע בו פיזית. כך הוא סוחט עבירות ומבצע קליעות ענשין ללא דופי - בשלות נפש וביד מאומת.

שלוות הנפש היא לכן הגורם המסיכולוגי החשוב ביותר. ואח"כ באות האומנות: "לנוצח בכל מצב" (גם כשהידיב מוביל בהפרש רב), "אסור להישב", "לא לזרום ידדים", "להילחם עד שריקת הסיום". ראינו משחקים שחובכנו בשניה האחרונה ממש.

ראיתי משחק: זו ההבדלה היכן יעמדו שחקני הייבי בשניה הבאה ואח"כ לאן יגיע את הכדור. או אפשר למנוש את השחקן עם הכדור, בשניה האחרונה, כדי להוציא הכדור מידי.

האיתות, כדור הנוצץ או להוציא הכדור נבונה, ואיתו משחק מכונית על אינטליגנציה נבונה.

ההחלטה נעמה לי אפשרות לשלוח אותו הדיה, אולם ההחלטה להשאירו לאחר שוודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה יונייטד ביצירה, וראיתו את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ויצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו המדידת שלו. הוא שחקן שם בדיק כמו באיין, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם במקומם.

ההחלטה נעמה לי אפשרות לשלוח אותו הדיה, אולם ההחלטה להשאירו לאחר שוודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה יונייטד ביצירה, וראיתו את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ויצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו המדידת שלו. הוא שחקן שם בדיק כמו באיין, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם במקומם.

ההחלטה נעמה לי אפשרות לשלוח אותו הדיה, אולם ההחלטה להשאירו לאחר שוודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה יונייטד ביצירה, וראיתו את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ויצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו המדידת שלו. הוא שחקן שם בדיק כמו באיין, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם במקומם.

ההחלטה נעמה לי אפשרות לשלוח אותו הדיה, אולם ההחלטה להשאירו לאחר שוודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה יונייטד ביצירה, וראיתו את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ויצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו המדידת שלו. הוא שחקן שם בדיק כמו באיין, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם במקומם.

מתת אלהים. שיתוף פעולה ומסירת הכדור לשחקן שנמצא במקום הטוב ביותר - היא אולי אנוניום, במובן החיובי של המושג. יש לכן גם היבטים כלכליים וחברתיים גם מחוץ למגרש. ראינו שחקנים מהדרג הראשון מותרים על רויקה כטוחה לטובת חבריהם, שנמצאים בעמדה הנראית להם נוחה ורבת סיכויים יותר. תכונה זו היא מהמרכיבות בקבוצות הצמרות באר"ב ואירופה.

יש להיזהר מאוד מפריצה בכוח של שחקנים מגושמים, כי במקרים אלו, השופטים נוטים להאשים את השחקן התוקף. יש להעדיף את הפריצה בתימרון, מאשר בכוח. אפשר לומר שמשחק מרפיק, בכוח, מתחת לסל, חייב להסתיים - זה הופן את הכדורטל לשדה קטל, ולפעמים גם מוסיף בגורה קשה. אבל עניין זה תלוי בשיפוט. אם השופטים יקפידו למנוע מהכתפיים והמרמקים למעול מתחת לסלים, יחזרו הכדורטל לצורתו האלגנטית. הופה והעומה לצופים ולשחקנים. נבחרת ישראל לא צריכה ללכת בדרך זו, שחקל מלפיק עליה, כדי להסתגל לרמה הכללית שבעולם. לדעתי, סגנון הכוח יעילם מתוך.

אימון הקבוצה חייב להיות מכוון להשגת כושר אתלטי ברמה העליונה ועל כל מרכיביו: מהירות, זריזות, נמישות, פניות, קפיציות, סיבובים, גלילים, ידיים וגוף. יש לעבור לקליעות לסל בשלוש דרגות: עם הגנה סטטית וכלי הגנה, אין זורוק לסל - כי דבר כזה לא קיים בשום משחק והאימון חייב להיות דומה ביותר למשחק. ובמיוחד למשחק קשה. יש לתרגל הגנה פעילה והגנה נוקשה וצמודה. עם זריקות לסל במהירות רבה ובצורות מגוונות.

אם חלק את 40 דקות המשחק שווה בין שתי הקבוצות - 20 לכ"א - ואם לא נחכה 30 שניות, אלא נזרוק לאחר 15 בלבד, יהיו לנו 4 זריקות בדקה ובסך הכל 80 זריקות לקבוצה, שהן בממוצע 160 נקודות. זאת המכיסה שיש לשאוף אליה (לעומת סלי 3 נקודות, יש גם עונשין - כך שהמוצטע נואר 2 נקודות). כל קבוצה חייבת לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

לדעת שזה הפרטציאל שיש לה: 160 נקודות

רק בן 21 וכבר מדורג 4 בעולם
והו השודדי שטפן אדברג,
שהמומים מצביעים עליו כעל
אחד מגדולי הטניס בעוד כמה
שנים ■ כדאי לשים לב אליו ■
בלי היסטריה תקשורתית, הוא
נסק לצמרת ■ רואה עצמו
כפרפקציוניסט, מרבה לדבר על
כעיית הברירות של הכוכבים

[illegible]

וקוראים לעלות בכספו, לפני שזה מתרחש לנסים
 יש לו את העדוה משלו. ברוח השקעה נכונה
 תורח חסד מאשר ספקיזציה, שפועלת להיבט
 מהיר, אך בזמן קטן עלולה להיות "פולחן"
 וכלכלי, לכסף כולה הם להיות השקעה לטווח
 השקול. תארו לעצמכם כניסיה המסכנת את כספו
 השקעות לא בטוחות ומפסיד - הדבר יכול
 להתבטא אף כי הם בהדרגה כמגורש. השקעה לא
 אריב; מוטב השקעות שקטות ובטוחות.
 הוכיחו את עצמאותם של ארברג, אבל שלא
 נטעה עצמאות אחר בריחה. לארברג יש צמד
 כספי מודרני טיפוסית, על מילות בקעה ושמע
 והיא מכינים עות חיי הדרגים ההסעות של
 המסירה, עוד מהתקפה שלה על מסאס וילנד-
 אנס מסמית' על המון. אחר שובו שיהיה
 אדם רשמי שואכל יארו במהלך הדרגים
 קמשים, היא לא מפריעה לי, כי היא איננה
 מייפת".

ארבג מנהל חיים של ספרטאי אמית'.
השודי היחיד בעולם, אמר, שאיננו שותף אלכוהול.
הסיבה לכך איננה משום שזה מים לכייתו, אלא
משום שאיננו אוהב לשותת אוה' מרחה.
ממש זה שודי זהו!
גם לא אוהב מסיבות אוה' יחברו, מסיבות, למשל,
זה לא הטשיל שלו. "ילד אליהו קד אה' חיה" –
שכן הוא אוהב אלו שמוכנות מדידות.
לארבע א' יותר תלומות – יש מפרות:
ה"מסקית" חלום, שודי אני ככר כג' 21, אסר.

[illegible][illegible]

“אני אדם מאושר”, הוא מגריד עצמו. התחלה לא מספקת. הוא מתחשב בגורליו, הוא חפסיק לזכות עצמים בטורדניה “הזרזים” לכאן; שתי זכויות “ליברטיות” אוטוטטליה 1985' ו-1987'. דשם כלייה כפולה וסופטת, עז נבחרת שוריה, גבגבי ייטויים ועדו רבות כסורניית אמנים ברחבי עולם, שחינקו לו מספר לא מבוסס של קורות חיים. הידוע היחסי, לא מיקמו אותו בראש הדשימה בתחילת 87', וידידו אותו רכישו עמם אתי איון-גורלי, חתם וכן אותו מאטס ולגלנד, איון-חזירי לא אותו השגיגם לא אהיה אדם מאושר, אמר לא מבכר בראיון סליטוינג אפטר להבין מאז. “אני משגעו על תחיים שלי, מה מכאור מוחו וזעיתי. זה הוא בירור, בחינה השטשת המקצועי שלי וזה הם תהום הגורלה הביתה שלי – הטובים, וזעיתי וזעיתי, מוחו למגרש הם בריק כפי שאני זכרתי, וזכרתי.”

אדרבנן הוא שחקן גדול, אך למרות הישגיו איננו יוכב, וכך הוא גם רוצה שיהיה במשחק. אין עליו את ותוה היסטוריה מקפורתו! כפי שיש אחרי בקר, גדול, מקנה ואפילו כנארצו וילאנדר. הוא זוכה טורנירים. וההישגים "עוברים" כשקש באמצעי תצלומים והקול – דבר נדיר כשמדובר בספורטאים מקצוענים.

ממרתו, כפי שהוצהר עליה מעם: "ממרת ראשונה לזכות תורה" 2 בעולם אבל היא שלכל כך דבישו ש"ה שזה יהיה לי בשקט... וזה הארבעה טיפוס של "סורכוב", למרות שיש לו הכל ביד לחיות "סורכוב" אמיתי. בוצעות אלו אצל מילה ודשה. לעולם לא יזכרנו עם הווסטמן אכן — לא לצלע לא הארצות הגדול וזה ולחלום... וזה לא מציא לא לסטריאטיס שקשקש בתאוריות של גנאיסם הווסטמן; קשקש, כירון ביד וזה יוצאם המוחלט, כל היתר באים אמרי.

הם חזר אדם כי חלום טוב — זאת ידע כרוב הטיב: "חזר קודם כל לעבוד שבת ובאחת ערב לא לזכות במהרה יצונתה, אלא צריך אם דבר לא מחות חשבון שבת כגלים, שאנוח את ידך, משנה שגורלית איתך. אחת, מחש, עושה את השבת למכובד, ככל כמאית, וזה גורלית עם תהי שבת ואף מלכוכים במחשך להביט את העולם — אך לאתרים, כל הנשוא הזה לכל לא

מי שמכיר את אדריג יודע, כי בעת שאלוהים
לק לבני אדם אותו "משוח" - שטפן. אדריג לא
השם. פשוט גולד-בלי זה. אבל זה בכלל לא

שבת

לא יאמן: שודר ולא אוהב אכזהול. גם זה שוין
לשמן אברו. שכבר זכה בשני תארי אוסטרליה
במשלום הקטן: נושק לגביע האליפות האחרון שבו
(זכה)

שבעה ספרים

קשר משפחתי

מנחם המרים האדומים המכה לנאצים
התחב. בתצלום מימין - סיני עם ילדיו,
קרין ורון, במדי בווור תבלות, בתצלום
משמאל: שוהדה סיני עם ילדיו, בתוספת
הבלבדי - בנו של אשר הרשקוביץ,
מבן של סיני.

הסתם, על בתמי הרכש הישראלי. ההנהלה פשוט רוצה משחק חקפי, כשסיני הוא אחד הכלים שלה לבצע מלאכה זו. המאמן גובאק רוגל בסגנון הראשון - הנגה. בהפועל ת"א נהנו לומר שסיני היה האיש הקובע - בדרכים או בדרכים השוכבים את הקבוצה, כעל, בקבוצתו החדשה, בווור, הוא הופך לקובע בעל כורחו, ואין מי שיכול לייחס לו תפיסת בעלות על בווור.

ניחוחו של סיני לתחומה עם בווור, התקבלה אצל אוהדי הכדורגל בכלל, ואוהדי הפועל ת"א בפרט, כעוד נסיון סרק של סיני בוו"ל, נסיון שבעיקרו גוער אולי לשמש תרגיל למחיצת הכספים מהפועל ת"א לקראת הישיבה לשולחן המזון על עזה חדש. סוכנו של סיני, אשר הרשקוביץ, אף ידע לסדר שבעת שדחים בבלגיה, לפני תחילת החוזה, התקבל במידעיו שלפון אנונימי, והדבר אמר "אל תקוה את סיני בריגות. הוא לא רוצה לשחק בוו"ל, הוא רק רוצה לחסות כסף מתמורדיו שלו". כששמע זאת סיני בבוור, הוא הכריז "אם ירגיזו אותי, או אשחק בוו"ל, אמילו תמורת מחצית הסכום. שאני יכול לקבל בהפועל ת"א. הרשקוביץ וסיני ניסו לייחס זאת להפועל ת"א, אבל אשרי שמכמת העסקה, הם חשבו פעם שנית, והבינו שהיו ייחוס מוטעה.

שפה משותפת עם פיירקלאק

מי החביבים שכבר הספיק לרכוש בבחורין "סכני" שהאנגלי ריינר פיירקלאק הוא יותר קרוב אלי, כי הוא דובר אנגלית. הוא מכין פלמית, אבל לא יודע לומר. כל דבר שצריך להסביר, אני שואל אותו. אני משתדל לא לשאול אותו יותר מדי, כי אני רוצה להבין לכו. פיירקלאק הוא הקרוב אלי ביותר, אבל אני לא יוצא לבלות איתו אחרי האימון. גם קפטן הקבוצה, דני פסאף (אחיו של שוער בנחית בלגיה, דאן מאיר פסאף ששיחק וגרל בבחורין), קרוב אלי. הוא נחמד מאוד. אפשר להגיד שכולם נחמדים, אבל אני לא מצפה ליותר מזה. אני לא צריך להרגיש איתם אחרי אימון, כי גם הם עייפים ולכל אחד יש את המשימה שלו, והעיסוקים שלו. בעקידה, קיבלו אחי בבחורין יפה מאוד.

הזכרת את פיירקלאק, אפשר לרמז שיתוף

פעם ראשונה על מטוס

משה סיני, בן 26, וכבר הספיק לצבור ריבוי שעות טיסה, הוא סבב עולם בעיקר עם נבחרת ישראל, וגם עם קבוצתו, הפועל ת"א. הטיסה הנפוצה מוטו, היא אימון, עושה היא מעולם לא יצאה מהארץ. והטיסה הראשונה שלה היא לא מנסה ללחץ, אלא יצאה לזרים ורשים. היא לא יודעת איך לאכול את זה.

"אני נורא מתרגשת. מתקשה לישון בלילות" - אמרת. ענינו בראשית השבוע, שעות אחדות לפני ההמראה לבלגיה, עם שני ילדים, ירון (8) וקרין (6), כדי להמריץ לבעל-אבא, משה, במקום עבודתו החדש. עושה יצאה עם הששית לא מעטים, לקראת תחילת גורע "אני חוששת רק לילדים. איך הם יצליחו להתאקלם כל הזמן הילדים מתרגשים, בגלל שהם עוזבים הבית בארץ. אבל אני מקוה שבלגיה הם ימצאו חברים חדשים".

רבות שמעתי לוחם בחיילי ארץ קיבלת את החלטתו לתתם בבחורין? זמאר רציתי שמשך ילחם בוו"ל, כי הוא שחקן טוב. ראיתי שכל השחקנים החדשים נוסעים לשחק בוו"ל. כך רוצה ורוגל, אלי אחת, אני בון. רציתי שום משה יטע והציאה לחו"ל בחולס יכולה להרגיע אותה. אחרי שבשגן האחרונה הוא היה עצבני בגלל כל המצב של הקבוצה, וכל מה שקרה מסביב, אני שמחה בשביל משה שחזר מן המה מגישה חלום ים שלו, לשחק בוו"ל. ואיך תסדר הנבחרת סיני עצמא? "קשה לי לענות את כל המשימות בישראל, ולעבור לבלגיה, הם יתקשו למצוא לבקר אחי בבלגיה, כי שלא אחת לכו. אני מקוה שאנצית להקטיר. לעבור אני גמלה לא יכולה בבלגיה, אך אף לא לכל מיני חברים, אולי תחידה".

כי משה צריך פנטז, חייבים להיות לידר - אמר האוהד החלוץ, שמסר לחשון את זהותו. ובאמת, שפה אתה מרבי בקבוצתך אתה לא לומר את שפתם - פלמית? "אני לא מאמין שבשנה אחת אוכל ללמוד פלמית. אבל אני בטוח שאחמד בדרים בסיסים שיצור לי. אני יודע קצת אנגלית, זה יעזור לי. אני לא צריך לדעת מרשק פלמית. קילקל את הפוסטר, אמרנו, לא רק בגלל שעכשיו צריכים להצטלם מחדש, יחד איתו. עלול מאד להיות שמוסר זה לא יהיה אקסואלי תור ימים, שבוטעו או חרשים, דווקא בגלל שהמאמן, גובאק, יהיה מיתר שם. חלק גדול באשמה תוטל, מן גובאק.

של בווור יגרל בעונה הקרובה. "זה מאוד מחמיא לנו כשצריך, ובטח שליסיני כשחקן" - אמר השבוע הדובר וחבר הנחלת הקבוצה, יריק מאס. לחיות ולחיות באירופה, אבל להרגיש כמו בישראל, זה למעשה מה שערב על סיני, ומסל עליו את חבלי התואקלמות בדים החדשים שלו. איש לא האמין שהילד הטוב של יפו יוכל לנמס את שירותו ידשלים, בערך כמו שהכולל המערבי יעבור לחליאביה... אבל באנטוורפן (שם מתגורר סיני בידידת שלושה חודשים, העיר הישראלית ביותר באירופה, סיני יכול גם בלי יפה "בוורן זה מרחק של עשר דקות מאנטוורפן, כל הזמן מרברים שם עברית. אני מרגיש כמו בתל-אביב. יש פה 15 אלף יהודים, שכל הזמן אומרים לי שרוצים לבוא לראות אותי. זה עוד שחרבה ישראלים-ביאים לבקר באנטוורפן למטח שלוש פעמים בחודש. כך שאין לי בעיה למצוא אנשים ולדבר איתם עברית".

ואוהדדים יעלו על מטוס

אבל לא רק מאנטוורפן יבוא לראות את סיני. גם מישראל, אחד מאוהדיו בהפועל ת"א כבר רכש לעצמו שלושה כרטיסי מגוי למשחקי בווור. אני חושפת את משה לנסוע ולשחק בוו"ל, או עכשיו כשסיני משחק בוו"ל, אני צריך להיות קרוב אלי, של אנטוורפן. עליהם גם חשבו בבחורין. קהל אוהדי

חיפשו קצב, מצאו מהגרם

וכן, בווור חיפשה קצב, ומצאו לה מטרס. "ם רצו שחקן כבד שמאל שעושה עבודה שחורה, גם למטה וגם למעלה. במשחק הראשון ששיחקו בבחורין, ראו שאני אמנם יכול לעשות את העבודה השחורה הזו, אבל אני גם יכול לעשות דברים יפים. העקרון שלהם השנה זה למשוך יותר קהל, אחי שבשנה שעברה רוב המשחקים שלהם הסתיימו בתיקו אפס, או רק 0-1. השנה בבחורין חלפם על משחק אטרקטיווי, עם השחקנים המבריקים שיש להם" - מסביר סיני.

ובגלל בווור משנה מנגנון? "לאחר המשחק הראשון בבחורין, ראו שיש לי מנגנון אחר משלהם - יותר סבני ויותר מבין את המשחק. הם עשו ישיבת הנהלה, והחליטו ביניים לבנות את מנגנון המשחק - בגללי, בשחק יור מתת, כי יודעים שכך ניתן גולים, והקהל יבוא. כשסיני אומר קהל יבוא, הוא מתכוון ליהודים של אנטוורפן. עליהם גם חשבו בבחורין. קהל אוהדי

משה סיני מצטרף לאחיו הכדורגלנים המצליחים בגולת בלגיה ■ עוד לא התחילה הליגה, וכבר מדברים שם, אלי, על החלפת המאמן, שרווקא רצה מגן, לא דווקא קשר תוקף ■ או בהנהלה יעשו חושבים, כנראה שלא בכיוון ויתור על סיני ■ האשה והילדים לא ישיגים בלילה מרוב התרגשות: סיני, איש משפחה, נסע עד היום לבדו; עכשיו הוא ממתין לעוזרים כנגור

השטור של קבוצת בווור הנבגית לעונה הקרובה כבר צולם והיה מוכן. איש במועדון לא חשב שיצטרפו לחכות עד לרגע האחרון, כי שהוטטר יודיע מושלם. ואו, ללא הודעה מוקדמת, נחתה על שולחן המועדון קלטת תודיאו עם כיצועי של קשר הפועל ת"א והנבחרת הלאומית משה סיני, קלטת שקילקה להם את הצילום. מאמן הקבוצה, הצ'כי לאדיסלאב גובאק, עשה

סמלית פורט

צילום: גרי ארנובין

מדינת ישראל

המינו, רובן לא תחרותיות -
הים ברוחם, המחפשים אפיקים
חדשים בנופי הארץ - מי עומד

דאח בולשני אוני.

הים

הים

גלישה מצוקים, דאיה, סקימים ושייט אובנים - פעילות
אינן מיועדות רק לסופרמנים, או לחיילי יחידות עליונות
חדשים להוצאת האגריה שלהם עושים זאת במחיר
מאודר היוממה האם זה באמת כל כך מסוכן

שש אובנים, אין התכונות - בנאי שש
וחיילי וניתנת הדרכה מקצועית. והתכונות
מעל לכל. חלום, עליי התנסות אישית
מצוקים, מצודר כואב כי לא היה מספיק
על חוט המידה בנאי ששאל וזו היתה
לכן, האשור מוחרות כמו גלילה וזה
מחייבות מומנות וניסיון ערבים
ויו ואנשי מפעלים ערבים
שכרם בהכנה לאלו שעומרים
האיש במית, גלישה צוללת
רואה כניול ספורט כבד
שהשתתפים תורמים
משימה כבדה תורמים
על דע מקצועי מומן
ובסיון רב יש צורך

לחלץ
כאן או כן
ומבניר את
המסדר באמת מידה את היחידה מידה
שש קטן יחסית אך יש
אחרים יחידות נני מעונות
הוא מו מבחינת אופי השפה והחלום
התנאים יחידים אלו-מאופיינים
ארגומיכיות ומבנה
לפי שאל זו "ספורט עממי" אינו מיועד רק
למנוחת המעלות על שפת הים. בפועל או ילדים
מבוגרים. גם דאיה, גלילה, גלישה מצוקים
מלא מים ויותר הביצועים הנעשים

גלישה מצוקים

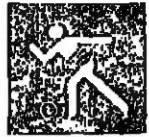
דוד לבניא

במסגרת ראשון נראית משת העליות של חוגי
היחידות השילית, כבצא או לעינמשן תרנוי הכרה
לספורטאים. יומיידאמבו, שטויים לסוכה רק לא
יבשה הערבה את יחוג האנגרי, אובני, שוח גם

הים

מצוקים

אלכס פרלסמן

לכאורה, אמור היה לעבור עליהם קיץ מאושר. קבוצת נעורים, הכת מכבי רמת-גן, הצליחה להבטיח במחזור האחרון של העונה את הישארותה בליגה הארצית בכדורגל, וללא מבחנים. עשתה בכך את מה שנחשב 270 דקות קודם לכן כבלתי ייאמן. "שרדה" את קופת הנקודות במלואה בשלושה המחזורים האחרונים, ועגנה בחוף המבטחים הארצי.

אבל חרף עובדה זו, שניהם רחוקים אפילו מלהיות שבעי-דצון בכל הקשור לעולם הכדורגל שלהם. יתרה מכך, את האכזבה מענייני הכת אפשר לשמוע מכל מילה שלהם. אחד מהם יודע כי הוא הניע במעוררו הזה למטף הדרך. אם יחזור לשם אי פעם, רק בתפקיד של מנהל מקצועי, מה שהוא מבנה - גסיון לשיקים הריסות של שנים. ואחר מצהיר כי אם ימשיך לשחק כדורגל, יהיה זה ככל אנדרה אחרת, רק לא בהכרח מכבי ר"ג. ומכיוון שמדובר בשניים שהמערעור הסגול היווה עבורם הרבה יותר מסתם בית, מאז היו נערים, אפשר להגדיר את התחושות הפרטיות שלהם כאכזבה המביאה למרירות שאין למעלה ממנה.

האחים משה ("מושיקו") וחיים ("מיקי") יחיאל. בוגרי שכונת שפירא ואזור התחנה המרכזית בת"א שהיו לסמלים המאחדים של הכת. למרות שכל אחד מהם ניסה את מזלו במשך השנים גם במועדונים אחרים (במיוחד האח הבוגר, מושיקו, אולם שניהם היו רוצים לצייר את הסגולים בצבע אחר לגמרי.

מושיקו (משה) יחיאל, בכור, ומיקו (חיים) הצעיר - אחים לנשק הסגול - שניים משמות המשפחה של הכת מכבי רמת-גן

■ אחרי שנות הישגים, שעלי-מנת לזכור אותם הם יודקו לספרי היסטוריה, באו שנים ארוכות של מפח נפש ■ הם לא מסוגלים להבין איך בקבוצה שפעם היתה אגודת פאר - מסוגלים לכזאת שמחת עניים על היחלצות מירידה מהארצית, לאחר מבחנים מכישים ■ חיים רודף עד עצם היום הזה אחר חוב מקבוצתו האחרונה, מכבי פ"ת, ואילו מושיקו כבר חושב על קריירה של מגנ"ד ■ כן, בהכח...

אחים לנושק

רחוק ממה שהיא בשנתיים האחרונות. לא כזאת תוצאת מירידה לליגה השלישית, במחזורי הענילה של העונה, אלא את הקבוצה המפוארת. זו שנטלה תואר אליפות כלואמית לפני 14 שנים. זו שהמכזב שלה ביגלי-גיל היה מעורר אימה בקרב קבוצות רבות וגדולות, שכאר לזאתה שם.

מלך שערי הליגה לנוער

משה יחיאל, בעוד חורשים בן 36, נוכח בערגה באותם ימים. כעבר בן 16 הוא היה אחד מכוכבי קבוצת גרניץ יהודה, זו שטיפה בלחם תמידי שמואל ("שני") מושיקוביץ. את הקשר הראשוני עם הכת יצר מושיקו תודות לשאול אלמכר, חלוץ הקבוצה, ומי שאימן במועדון הנוער בשפירא. נלווה אליו למשחקים ב"גלי-גיל" לאחר מאבקי שעות הבוקר של גרניץ. "בשנה האחרונה שלי בגרניץ הייתי מלך השערים של כל הליגה לנוער, והבקשתי 25 שערים. מהבחינה התחילו לשלוח אלי שליחים. יוסקא ויוסף מורדו" ו"ל היה מגיע למגרש במכונית המפוארת שלו, וכרי להישים אותי הביא את הכוכבים של הכת, כמו שרביני, שורוק וקרוש, כדי שהם ישכנעו אותי להצטרף לאגנדה". גם הפועל פ"ת הפצה כשירותיו של הסקורר ששמו החל ללכת לפניו, ואורי קרני נכנס לתמונת החיזור. "יוסקא ו"ל הבין שהוא חייב לשכנע אותי, במרכזאות כפולות. יום אחד הוא בא אלי עם קרוש, סגר את הווילונות ברכב, וקרוש דיבר אתי. למחרת שילמו לי מענק חתימה של 5,000 ל"י, והצטרפתי להכת".

העונה הראשונה של יחיאל הככור נקבעה הודעה הגיבה לה נולד את גביע המרינה "ניצחון בכורה את מכבי חיפה. אני הבקעתי שער ראשון, גרשנורן הישורה, ושרביני הבקיע שער ניצחון".

שמואל פרלמן

שוער קדוש רברי שבח כשדאר משחק את עונותיו הגדולות של מיקו יחיאל בהכת. כולל העונה בה אורה הקבוצה ללאומית, והוא, ככלם קדמי, הבקיע 15 שערים. "אם תברוק, תגלה שאני הבלם הקדמי שבשכ הכי הרבה שערים בארץ" - כך יחיאל לנציה, בלא מעט גאווה.

עמנואל שפר הזמין אותו לסגל הנבחרת הלאומית. בלל פציעה, הפסיד ברנע האחרון את מקומו באחת הנסיעות לח"ל לנמורד דרייסוס.

כמעט בוסף היה ליחיאל לפני שנתיים, עם מכבי ת"א. "שמעון שגור רצה שאצטרף לקבוצה. התחלתי להתאמן אצלה, ולא התאים לי. נסעתי עם בריהודה למחנה אימונים, אבל בסוף מרכז 'מכבי' שלל אותי דווקא למכבי פ"ת. מה שהיה לי שם, השאיר לי טראומה לכל החיים". לא צריך לדובב גואשות את מיקו יחיאל כדי לדעת על מה הוא מליץ. נכון להיות, ה'ן באוגוסט 1987, חתם לו מכבי פ"ת סכום של 13 אלף ש"ח עבור שנת 1987/6 -

המקצועי. למד כי הנכונות שלו היא חידושי, והכתה לזרם שליליים אצל העסקנים החוקים של המועדון. "אם תוששים כי אני אגנוב מהם חלק גדול של ההצעה. ברור להם שאני מקובל על השחקנים, ואם אכנס לתפקיד אחיה ציר בקבוצה, ואז הם (העסקנים) יירדוקו לקצין וזית". הקיר האטום שבו נתקל, הביא לו ראבון לב עצום. במחזור לנכח הותנו משוכנע כי הוא היה עשוי לשמש האיש הנכון בתפקיד הנכון. "אני מכיר את כל הבעיות של האגודה, ויהיה קל לי להתמודד אתן. לדוגמה - אין להכת תשתית כריאה. קבוצת הנוער ביקשה השנה לזכות כאלופות הליגה הארצית, במקום שחשפת שחקנים אשר יוכלו להשתלב בבוגרים. קרוב ל"ש אחוז משחקני הבוגרים אינם אנשי וכת, אלא שחקני חווה שיכולים לעזוב בסיום העונה". משה יחיאל חלם עד לפני חודש על אימוץ, מה שהוא מבנה "המודל של גיורא שפיגל בהפועל פ"ת". "עסקני הכת ראו מה קרה בפ"ת, שם נרחקו העסקנים המקומיים למינה, וכל הורקרים והפנו לעבר גיורא. הם לא רצו שזה יקרה אצלנו".

משה יחיאל, אחראי מחלקת אחזקה בבנק דיסקונט, אב לערי כח 15 (היא האוהרת מספר אחד שלי"ל לגרניץ) אבי כן 12 ולאי - בת 4, נמצא בימים אלה על פרשת רכבים. "הציעו לי לאמן בליגה ב", אבל אולי אחלתי לשחק שנה נוספת בליגה א' או בארצית, ורק אז להתחיל לאמן".

חיים יחיאל, כיום כן 32, התחיל גם הוא במסלול הגרניץ. כנעוריו תושק כחלוץ. הכת גברה על מכבי יפ והפועל פ"ת בקרב על שירותיו, מה שעלה לה 15 אלף ל"י. המאמן אז, אהרון קשיטולניק, ניסה אותו בהכת כמגן וקשר אחורי, לושא קרוש גילה כי עמדת הבלם הקדמי תפורה עליו להפארת. עד היום

המקצועי. למד כי הנכונות שלו היא חידושי, והכתה לזרם שליליים אצל העסקנים החוקים של המועדון. "אם תוששים כי אני אגנוב מהם חלק גדול של ההצעה. ברור להם שאני מקובל על השחקנים, ואם אכנס לתפקיד אחיה ציר בקבוצה, ואז הם (העסקנים) יירדוקו לקצין וזית". הקיר האטום שבו נתקל, הביא לו ראבון לב עצום. במחזור לנכח הותנו משוכנע כי הוא היה עשוי לשמש האיש הנכון בתפקיד הנכון. "אני מכיר את כל הבעיות של האגודה, ויהיה קל לי להתמודד אתן. לדוגמה - אין להכת תשתית כריאה. קבוצת הנוער ביקשה השנה לזכות כאלופות הליגה הארצית, במקום שחשפת שחקנים אשר יוכלו להשתלב בבוגרים. קרוב ל"ש אחוז משחקני הבוגרים אינם אנשי וכת, אלא שחקני חווה שיכולים לעזוב בסיום העונה". משה יחיאל חלם עד לפני חודש על אימוץ, מה שהוא מבנה "המודל של גיורא שפיגל בהפועל פ"ת". "עסקני הכת ראו מה קרה בפ"ת, שם נרחקו העסקנים המקומיים למינה, וכל הורקרים והפנו לעבר גיורא. הם לא רצו שזה יקרה אצלנו".

הדוגמה של שפיגל בפ"ת ובשנתיים האחרונות, השלום האחרון עם הסגולים. בחפז לב היה מוכן לקפוץ עכשיו לניחול

מסכורות ופרטיות עבור בקורות לינה למחצית הראשונה של 1986. חבר הנהלה בכיר באותה עונה, הבטיח כמה פעמים ליחיאל כי הוא יוצא בחור רשות ספורות עם חלק מהבטף בדרך אליו. כעבור שעה היה מיקו מטלפן לביתו של הג'ל, ורעייתו היתה מרווחת כי בעלה יסן שנת ישרים זה מכבר... בקיצור - מתחזקת הכימה לפני שלושה חודשים למינוי בורר בנושא תביעתו של השחקן. התלס כי יהיה זה משה פרנסיס, חבר הנהלת ההתאחדות לכדורגל. פ"ת שיגרה למורות את חבר הנהלה אלי ציטיאס. זה הודה במרכיב סענתיו של יחיאל. פרנסיס קבע כי פ"ת תשלם 13 אלף ש"ח. עד היום רץ חיים יחיאל אחר הכסף. לא קיבל ממנו ולו אנורה שחקן.

מגדלים לפני היסודות

חיים יחיאל מלא תיסכולים. לא רק בגלל החסם של פ"ת. מסירות אותו גם הקרות את הכת, אליה שב בעונה החולפת. "לפני שלוש שנים, כשהייתה הכת בלאומית, החלטו העסקנים, כבר במחזור ה'17, שכבר ירדנו, ושצריך להציע את הקבוצה. מהחלטתו הו לא התאוששו עד היום. לי נמאס מדרך שבה מתנהלים העניינים באגודה. מכך שבתחילת כל עונה מרכיבים על עליה ללאומית, ובסופה נלחמים נגד ירידה. אני רוצה שיתנו לי לעבור לקבוצת ארצית". אגב, ליחיאל הצעיר יש גם הצעה בונה לראשי האגודה. "הניע הוסן שיקמו ועדה מקצועית, שבה יהיו גם כמה שחקני עבר, ושאותה ועדה תחליט על הקווים המקצועיים. שהיא תמוע, למשל, מהמאמן, לקחת איות שחקן רכש שהוא ירצה. בשנים האחרונות בנוים בהכת מגדלים לפני שמבנים את היסודות. ולכן נוקטים למול של המחזורים האחרונים כדי להשאיר בארצית".

חיים יחיאל, שובר יחידת המושב בבנק דיסקונט, נשוי לניצה ואב לשניים (דליה בת 11, אבי כן 18, בליבו הוא נשוי גם להכת. אך לא בכלה הוא חפץ, "כל הקיץ לא יוצאת לי מהראש התמונה של האחרים שלנו שותים שמפניה לאחר הניצחון בדרדה, שהשארית אותנו בארצית. ואני אומר לעצמי 'אוי ואובי, על מה אנדרה שדיחה כל-כך מפוארת צריכה לשמח'".

שמואל פרלמן

בתצלום למעלה - מושיקו (מימין) ומיקו יחיאל, במדים הסגולים של הקבוצה הממונת אינם יותר מכל דבר אחד - הכת רמת-גן. בתצלום משמאל: חיים יחיאל עם ילדיו דליה ואבי, עדיין ממתיק לשפף שינוע מתחתית קווא

סגולת מלך

פרנק ברונ - הבחור מעמוד 3

עולם האיגרוף עומד כיום מאחורי מאחורי שלוש חגורות האלוף שיש למייק טייסון, ה"טייפון" החדש בורה. בגיל צעיר מאוד (21) זכה הניוירק בתארי מועצת האיגרוף (W.B.A), התאחדות האיגרוף (W.B.C) והתאחדות הבין-לאומית (I.B.F) ועתה פרוש לפני השטיח האדום - כל הדרך לבק.

בין המועמדים הבאים בחשבון להתמודד עם האלוף המאחד והמסכם על כולם, נמצא, כמובן, מייקל ספינקס, אותו איש שלא הגן על תוארו במעמד שנקבע לו להתמודד עם טוני טאקר. אבל זו רק שאלה של זמן עד שהשניים ייפגשו בורה. טאקר עשה מול טייסון מה שלא רבים הצליחו. הוא החזיק נועמד מולו בכל הסיבובים ורק השופטים הכריעו לבסוף את הקרב, בנקודות, לטובת טייסון. היה זה ההפסד הראשון של טאקר ב-36 קרבות ואילו טייסון עומד עם מאזן וק של 31-0.

מול שליטה אמריקנית, כמעט מחלטה, עדיין חולמים באי הבריטי על מתאגרף שיצליח להעביר את ההגמוניה אל מעבר לאוקיאנוס. התקווה הגדולה של הממלכה המאוחדת, כרגע, מתמקדת בלונדוני צעיר (25), פרנק ברונ שמו.

כן, אותו בחור שעמד במרכזו של שעריית איגרוף בסוף יוני, כאשר כבר במהלומה הראשונה שילח אל הקרשים אחד בשם צ'אק גארדנר, ואילו ההמשך היה בוועדת הקירה שמונתה לחקר האסון. כך, במירוש, ראו את הקרב הזה בבריטניה, אם כי למולו הרב של גארדנר זה לא נסתיים בצורה טראגית. שלטונות הספורט בבריטניה דרשו חקירה בשאלה כיצד ייתכן בכלל שבחור כמו גארדנר יעשה אפילו צעד בורה.

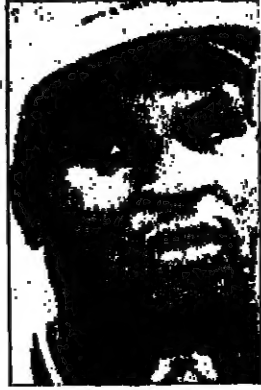
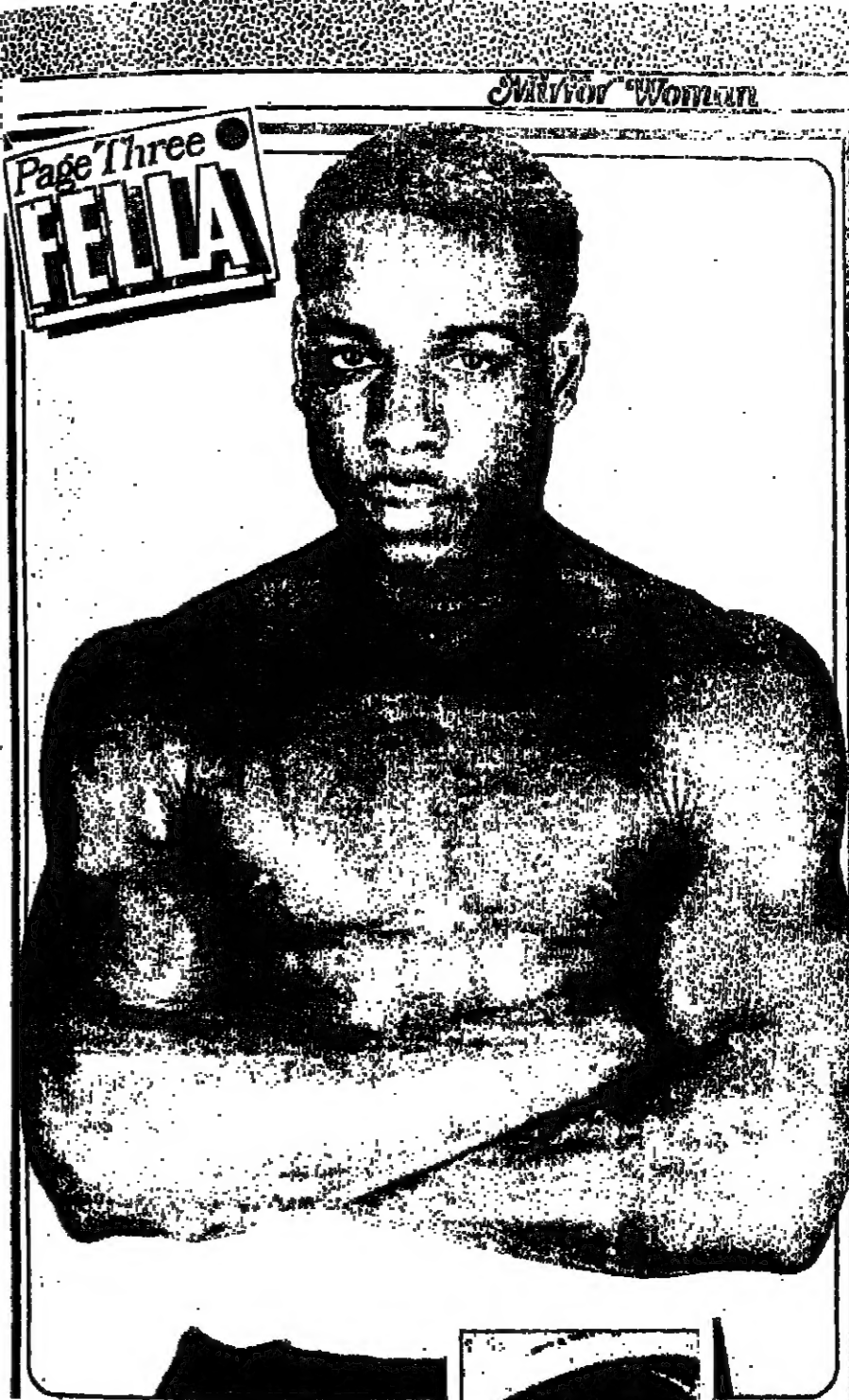
גארדנר אחד לא הספיק לברונו ועתה אני קורא על נסיון נוסף בכיוון זה: המאגרן הבריטי החדש מייק דאן מחפש, בכל מחיר, מתאגרף שיתמודד בסוף חודש זה במארכייה, ספרד, עם ברונ. המועמד הוא רג מייג'ר ויכולתו של האחרון אפשר היה לעמוד כשהתמודד לפני שבועיים עם ג'ו בוגנר, אף הוא בריטי, בסידני, אוסטרליה. בוגנר, בחור מודקן, הריס את מייג'ר. האם זה מה שמצפה לו גם בקרב עם ברונ?

אני קורא גם על מתאגרפים אחרים המועמדים להתמודד בתקופה הקרובה עם ברונ. לטובת הספורט אני מקווה שיהיה זה מי שיהיה - רק לא מייג'ר, שכבר היום מגבאים לו "אסון" בורה.

כן או לא - ברונ מחכה למייק טייסון ותוא אינו מתבייש כלל בהצגת הכוונות שלו. אבל האמריקנים, שהם בעלי המאה והזדעה בעניין זה, משהים את התשובה. הסיבה: עם אחד כמו טייסון ביד, אתה לא ממחר לשום מקום. זו השקעה בטוחה, לטווח ארוך, ואם אפשר לבחור את היריב - מה טוב.

אנשי הטלוויזיה בארה"ב משהים אותו ביכולת לג'ק דמפסן ולג'ו לואיס, מה שמעלה קצת גיחוך. על ששתותיהם של מומחים בענף, אבל עם אנשי טלוויזיה קצת קשה להתווכח. בזמנם של דמפס ולואיס לא הייתה טלוויזיה. היום, זה שונה, היום הטלוויזיה קובעת, במידה לא מבוטלת, מה

משה ליד

▲ צילום של פרנק ברונ, כפי שהופיע ב"מעמוד 3" של "מירור".

▲ מייק טייסון, יש לו זמן.

השמאלית המפורסמת שלו בקרב עם האמריקני הלזר צ'אק גארדנר, כבר בסיבוב הראשון, תחליט "דיילי מירור" הבריטי שברונ הוא גם משהו אחר. לא רק מתאגרף, "מירור", הידוע בנערות העירום שהוא מציג לקוראיו בעמוד 3 של העיתון, אינו רוצה לקפח את הקוראות ולכן הוא מציג בחלק המיועד לאשה (גם כן בעמוד 3 שוויון או לאו) את ה-FELLA, הבחורון בענה הקוקנית, פרנק ברונ. חצי גוף חשוף, במסג (כמו הנשים...), עם שרירים שיוצאים מהמסגרת של הצילום (לגברים בלבד). לא כתב עליו ה"מירור" - לא צריך לנחש שלוש פעמים. מידותיו הטורפות עשו את שלהן בלב הנשים והוא, וכן לעכשיו, אליל של רבים מהן. בצד סיפור רקע קצר, על מי ומה פרנק ברונ, מבקש העיתון מהקוראות להמשיך ולהצביע על האיש שלהן ל"עמוד 3". כשהיה זה שוב ספורטאי - נודיע לכם.

פרנק ברונ והנה אולי ממופלאריות אצל הנשים, אך נפשו יוצאת דווקא אל קרב עם מייק טייסון. הודרך לגיהנום רצות. כידי בקונות טובות.

לחיצת יד ארוכת טווח לקובי

שלום חביבי. לא מכיר אותך, אך מהופעתך הקצרה בטלוויזיה, אצל בסלון, ביום החמישי בשבוע שעבר, התרשמתי שאתה בחור לעיני וטוב לעשות אתך עסקים. וזו כבר התחלה טובה למי שעד לפני חודש היה מוכר רק בסביבתו הקרובה. תמיד לי אתה, זה לא שגשגן לעסוק במה שעסקת עד היום, בלי רעש ומורסום, ולפעם להיקלע לכותרות גדולות בעיתונים, לאיונות בטלוויזיה ו איד זה לענות על "מה אתה חושב מר שליונגר", או "קובי" כפי שקרא לך המראיין. וכל הילדים בכיתה אמורים: "היי, אתמול ראיתי אותך בטלוויזיה". לא מחמיא חשבת על זה?

אני, מהצד השני של שולחן הכתיבה, לא יכול כל כך להעריך את זה. לכתוב על אנשים, לראיין אותם, זה כמעט מעשה יום יומי עבורי. אבל כאשר החלטתי לכתוב איתך, חשתי בכל זאת בהתרגשות מסוימת, דומה לו: שאחזה בי כאשר כתבת לראשונה לאחר ה"בוסים" של קבוצה מקצוענית ב-N.B.A, ותאמין לי קובי שאני לא צחק.

למה בחרתי לכתוב לך בפומבי ולשתף במה שאני עומד לומר לך עוד כמה מאות אלפי אנשים - לא שאני לא סומך על דואר ישראל. הצבי שלנו דווקא נוחל על הכיפאק ואם הייתי כותב - המכתב היה מגיע. אלא שאני חושב שהמועל חיפה זו מורמם בספורט שלנו ובפירמה, כידיע, מתעניינים רבים.

למעשה - מצאת חן בעיני כבר לפני שבועיים-שלושה. אבל זה רק מחוך קריאה. שוחחתי, כך כתוב היה, עם מייק ברוקביץ', שטחת הצעה לדורון למצי, ואם לא למצי - אז דורון אחר. שפע. הלכת בגדול, על הגדולים באמת. ואני אוהב אנשים שחולכים בגדול, אפילו שזה צעד הראשון ביוזם החדש שהם מתחילים.

הבנתי שמברוקביץ' ומנ'צ'י לא יצא שום דבר, אבל אתה את ההשקעה הראשונה שלך (ואפילו היה זה דביבור בלבד) כבר כניסית. ביום מן הימים הם עשויים להשתמש במספר הטלפון שלך. ואם לא הם - אז אחרים. אולי לא כל כך יקרים - אבל בחלט טובים.

אתה, כמו שטל ברודי אמר פעם על מכבי, "על המפה".

כדי למחר ולהספיק לגליון הזה, עלי להכין את המכתב מבעוד מועד. לכן לא יכולתי לכתוב עד אתמול, היום האחרון להרשמת ולהעברת שחקנים באיגוד הכדורסל. זו גם הסיבה שאני יודע ואתה חרבה אתה חולך למתיחת הענה ומי יחזק אצלך בגביע קוראץ' הבא עלינו ועלך לטובה.

אך בדבר אחד אני בטוח: אחרי תחיות לא מעטות בפגרה, אחרי ביקורים בבתי-משפט ושירותות ובירותים אינסוף - הפועל חיפה היתה, הווה ותהיה, ורק לכוונת יוקף הדבר. תאר לעצמך חיפה בלי "דוב" כדורסל בעונה הבאה. מספיק אצלכם קש בבדרוגל.

עד עכשיו אתה לא בטוח אם הדברים נכתבו ברצינות או בצנינות. אני כותב, אתה קורא ובדואי שואל את עצמך: מה הלהר הזה מבלבל לי את המוח.

הוא רציני? הוא צוחק עלי? אז ראשית - בוא נעשה הכרה. אתה, עד כמה שהבנתי, טוב מאוד בביונס. אני, בחיים שלי לא הייתי ביונס'מן. הרקורד שלי מסתכם במשכורת חדשית ו-40 שנות כדורסל.

עכשיו, אם תרצה, יש לי כמה טיפים בשבילך. שמעתי אותך אומר שהתכוונת שלך הן לטווח ארוך. כך גם הטיפים שלי. זה לא מהיום למחר. זה לא יהיה רציני אם אומר כך. בכל מה ששייך לעתיד - בחלטל ייתכן שאתה צודק. אבל עוד לפני שיהיה עתיד, יש עבר וגם הווה, וכדי ששינוי לא

קובי שליונגר (שלישי משמאל) מקום טוב באמצע. תבדוק חמי. תבדוק. צילום: ר.א.צ.ל.

תבדה - בוא נשים כמה דברים על השולחן.

★ אתה ומועצת פועלי חיפה, איך אתה רואית - אתה לא שונא את זה, ועוב שכך אתה עלול ליפול ועשוי לקום כתוצאה מיחסין עם התקשורת. האמיונות שלך תעמוד מבחן יומיומי. לא חשוב מה אתה עושה בעסקים האחרים שלך, בכדורסל עליך להיות בחדשות. תשתדל שתהייה טובות.

★ אתה ו"המועל". בקודדה זו, קובי, שבת את הקרה. דע לך שהגישה המיוחסת שלך, יש בה משום אתגר גדול. עוד לא היה מועצת הכדורסל באיץ מישהו שותפה לו קמ'צה מרקיית. אתה הסמן הימני. אתה הראשון והמקודק-הואת - תשמע עוד כהנה וכנה. אתה חייבת להיות חכם ללב.

אני רואה קובי שאתה קורא וקורא ואני מודה לך על שהקדשת מעט מזמך היקר. האמן לי: לו יכולתי, הייתי מושיט לך יד, כל הדרך מתל-אביב לחיפה. אך גם כך - אני רוצה לאתל לך הצלחה, ואם תהיה בעיר - קפץ לביס קפה.

משה ליד

הדירה

השקיע במחירי הליגות האנגליות מינימום הפרס הראשון:*

900,000 ש"ח

מינימום כלל הפרסים: 1,250,000 ש"ח*
"פרסים כוללים העברה."

אל תסמוך על המזל - עשה טוטו!

אשכנזי ספר

התחרות משקולות של נשים בברזיליניה. למען היפה יש עליונות על המין החזק

בתחרות בבודפשט. מדינת דרך למכנר הבכיר האחרון בפנורט הבכיר לאומי

היזהרו מהן!

אחרי אליפות בריטניה, אחרי התמודדות בינארמית רשמית של אוסטרליה והונגריה, בבודפשט, אחרי אליפות אירופה-תהיה בקרוב גם אליפות עולם, במיאמי-בייץ □ סין רוצה שמשקולות לנשים יהיה ענף אולימפי-לקראת שנת 2000 □ הספורט של הדור הבא

מהם. המינים אומרים כי בכך הם יוכלו לכשר עידן חדש בספורט העולמי. רעיון מחוכמם לא כן. חשבונו הגרמני "דן שפיגל" מוסר שכ-1000 סניניות צעירות מתאמנות בסוגי ספורט גרדיים, לקראת "הדור הבא של הספורט האולימפי", כהגדרת ראשי המדינה הזאת. 150 מתאמנות ומתחרות ביניהן באורח סדיר כבר שנתיים. כיוון שגם בארצות הברית נמצא הספורט הזה לא מן הגמגע כי בעתיד הקרב ביותר יתחילו סניניות ואמריקניות לשלוט במשקולות הנשים.

איננה דרישקרון

סאלי ג'ונס, 32, רק 1.58 מטר ו-57 ק"ג, דומה יותר לדוגמנית מאשר ל"חבילת שרירים", אך זו איננה התחרושות המוטטית היחידה למראה האנגליה נאת המראה וה"שבריריות" כביכול הזאת, שהשיגה אשתקד שלושה שיאים באליפות בריטניה בהרמת משקולות לנשים. עתה רואים בה מועמדת גם לתואר העולמי, כאליפות שתיערך לקראת סוף השנה במיאמי ביץ', ארה"ב.

העובדה שתיערך סוף-סוף תחרות עולמית בספורט גברי, היא בלי ספק הישג גדול לנשים. הן ממש אילצו את ראשי הספורט הזה לאפשר להן לפרוץ קריירה, כמה שנחשב למכנר האחרון של המין החזק בספורט הבין-לאומי... תחרויות בין-לאומיות בהרמת משקולות לנשים, נערכות מאז 1971. במערב גרמניה בלבד יש כיום 400 נשים שעוסקות בכך. לפני שנתיים החליטה ההתאחדות הבין-לאומית לקיים אליפות לנשים ואשתקד מומשה ההחלטה, כאשר משקולניות מאוסטרליה והונגריה החלו לקיים סידור של התמודדויות בין-ארציות. הבריטנים היססו עריין אם להצטרף ל"הגינה", אלא שהלחץ שהופעל מצד נשים, על מוסדות הספורט בגרמניה - הלך וגבר. בספטמבר תיערך סוף-סוף גם בגרמניה תחרות רשמית במשקולות ואחריה ייצאו המנצחות לאליפות העולם.

סאלי ג'ונס, אולי תלוצת העיסוק במשקולות לנשים - לפחות ברמת תחרותית - טוענת כי נשים מתאימות יותר לספורט הזה מאשר גברים. הן גמישות יותר, לרעתן, בעלות כושר ניירות גבוה יותר ו"מרכיב הכבידה של גופן נמוך יותר מה של גברים". מומחים אישרו שנתון זה נכון. הם אף קבעו, כי בסוגי ספורט שכאלו, נשים יכולות להשיג עליונות על גברים אם אשה תתאמן "חזק" ובמידה מספקת, היא תוכל אי לזרים משקל גבוה יותר מה של גברים (0...).

הסנינית ג'ין שארפאנג, בת 13, 1.62 מטר, 48 ק"ג, הייתה בדרסנגון 150 ק"ג. מאחר שסין מתכוננת לארח את האולימפיאדה בשנת 2000, היא מעוניינת להשיג הצלחה בכמה תוצימי ספורט חדשניים. משקולות לנשים עשויה להיות אחי

משקולות לנשים

סניניות וויילד, כוכבת המשקולות של גרמניה. הלחץ הוועיל. המימד נכונ

אלכס דורון

"טיסתו" של כוכב כימון, באויר הדליל של מבסית, בגובה של 2200 מטר מעל פני הים ונחיתתו במרחק של 8.90 מטר מהמקצוע, עשתה הסטוריה - ועוררה נמצאת במוחו. לפני כמה ימים, לאחר שהראו לו תצלום של האתלט הסובייטי רוברט אמיאן שקבע בסוף מאי 8.86 מטר - אמר כימון: "הקפיצה שלי מעסיקה אותי גם כיום. אני חושב עליה בכל יום".

כימון עשה זאת בקיץ 1968, בעת אולימפיאדת מקסיקו. לא זו כלכך שקבע בכך שיא עולמי מצויין אלא שהוא התרחק בנייתור המרחים הזה מכל ידיבין, הרחק לנתר מעבר לכל התחרויות המוקדמות על יכולתו של האדם במקצוע הזה. רק עתה, 19 שנה לאחר אותה קפיצה-שיא של המאה ה-21 - כך כינה או - נמצא סוף-סוף אתלט שהחל מתקרב אליה באורח משמעותי, קורא עליה חגיג ואולי גם מאתת שביכולתו לחלוף על פני השיא ההסטורי, זה שכונה "בלתי עביר".

שיאן העולם זה 19 שנה בקפיצה לרוחק, כוכב כימון, כיום בן 40 ומפקח פארקים וגנים בפלורידה, מחכה בקוצר רוח לאתלט שיצליח לשפר את ה-8.90 מטר שלו. הארמני רוברט אמיאן נראה לרבים כמועמד רציני "שיאים נוצרו כדי שישפרו אותם"

"דן להיות באולימפיאדה - זו הדרמנות גדולה שכל ספורטאי שהגיע אליה, חייב להודות בכך ולבדך עליה מדי יום, עד סוף חייו. מי שכבר מגיע למצב שהוא גם מתחיל לדבר על אפשרות שיזכה שם במדליה - זה עוד צעד רב משמעות ואם הוא גם יצא ממנה כשמדליה על צווארו, מדליית זהב - זה ללא צל של ספק הישג מוחלט, בלתי רגיל ופנומנאלי". טוען כימון. הוא התבטא בגלוי-לב בלתי רגיל על רגשותיו ובלשונו הצורנית אמר: "אילו אני, לא זו כלכך שהייתי שם, גם נשלתי מרלייה וגם קבעתי שיא עולם, המחזיק מעמד עד עשויים שנים בה רבות מאו. זה סתורר אותי לחלוטין, אני עריין מסחרר, אני עריין שם, גם כעשיר".

כימון מועסק כיום במפקח גנים ופארקים במחוז ריד, פלורידה. לדבריו, לא האמין ששיאו יהיה יחיד שישייר מכל שיא מבסית. 68. בנוסף להישג של אמיאן, אלוף אירופה הארמני בן ה-22, 1.78 מטר 68 ק"ג, מתקרב רק הישג של קארל לואיס - 8.79 מטר - לשיא הפנטאסטי של כימון. "לא חשבתי אפילו לרגע אחר שהשיא שלי יחזיק מעמד כל כך הרבה שנים", התוודה כימון לפני כמה ימים בשיחה עם כתבים אמריקנים. הוא שחנר את מה שאירע לו באותה אולימפיאדה "חשבוני כי הוישג שלי לא יחזיק מעמד וכבר באותה תחרות יצליחו רלף בוסטון והרוס איגור טראובאניסאן או אולי הבריס לין וייזיס, לקבוע תוצאה טובה משלי. אחר כך, כאשר הבחז הוריע על השיא שלי, חשבתי שטענה, שהנכונות להישג בהיחית כדור ברזל, לא בקפיצה לרוחק... על מי הערכתי הקפיצה לא הייתה יותר מ-8.20 מטר, אולי אף פחות מזה. הכתיב בהלם, התקשתי להאמין שהדחקתי כל כך באותו ניתור".

ההישג של אמריקה

גם כיום, כאשר המומחים כבר הספיקו לנתח את קפיצת כימון "מכל הכיוונים", מאמין השיאן העניני כי הוישג אינו רק שלו וכי מעולם לא חשב, אף לא

כימון

כימון בקפיצת השיא שלו במכסיקו

אמיאן: 8.86 מטר ב-1980 מטר מעל פני הים

בהמתנה

לרגע, שיהיה בלתי-עביר, הישג-על שאיש לא יוכל להרכיבו. "אני חש שקרב היום שמישהו אכן יצליח לשפר אותו ואני מתכוון לרגע הזה בכל יום", סיפר כימון. "ההישג אינו רק שלי - הוא של כל אמריקה", הבחין האתלט בלחם פאטריסטי. אמיאן הפגין תוקרנות מרשימה מאד במהלך השנתיים האחרונות. הוא קפץ מ-8.30 ב-1985 ל-8.61, אשתקד רענה להישג המהדים שמאיים על זה של כימון, כמו כימון גם הוא ניצל את תנאי הגובה של הרי ארמניה וקבע את ה-8.86 שלו בגובה של 1980 מטר מעל פני הים. בעת התחרות נשבה רוח בעוצמה מותרת של 1.85 מטר בשניה. אילו הייתה מעט חזקת יותר - לא היו מאשרים את הוישג. מומחים קבעו כי אויר דליל חמצן מקנה לקופץ יתרון עצום - הוא שווה-ערך לרוח גב של 3 מטר בשניה, לפחות..."

בעיני מומחים רבים אמיאן הוא עתה הקופץ הטוב בעולם - ומשום כך מועמד לרשת את כימון. הם משווים אותו למורו טראובאניסאן, מחשב שהופעל במסוקות, בירי מופתי ספורט מקומיים, מעריך כי אמיאן מסוגל לעבור 9 מטר, אולי עוד השנה. בינתיים מתאמן החייל המשתחרר "לגורד לנין" של היחידה הארמנית כצבא האדום, לקראת אליפות העולם, שתהיה בספטמבר ברוסא.

"אם וכאשר יישבר השיא שלי - אמר כימון - לא יהיה זה מבחינתי רגע עצוב, כי שיאים נוצרו כדי להישבר ואני תוחקתי בשיא משלי, תקופת זמן ארוכה יותר מכל אתלט אחר". ארוכה יותר מכל אתלט אחר... עתה, בגיל 40, וכא כימון להימנות על 51 מסובי אתלטיה של ארצות שביקילו בספק תגיני וחבירי.

הוא סוער כי בני דורו היו חלוצים - ואילו ספורטאי דורו גנחים מהמאבקים שניהלו הוא וחבירי.

שמואל ספרות

סניניות וויילד

מעדיב מען

**פרס אישי
חינים
לכל מנצח**

**יש לך
דרך יותר טובה
לחנך את ילדיך?**

מעדיב מען

חשוב על היתרונות:

- אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
- אתה נהנה מהנחה ממשית של 15%.
- אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
- אתה מקבל חינם את הירחון "פופ 87"
- ואתה תקבל פרס אישי חינם – ספר יפהפה במתכונת אלבומית.

**אולם הפרס העיקרי
יגיע לביתך מדי שבוע:
עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ,
הכולל חומר עזר ללימודים.**

[illegible]

למען התענוג, לא למען הפרטים או הזכיה. כמוכן שגם כאן קיים עניין התארים והפרטים, אבל עניין התענוג והסיפוק האישי בולט בהרבה. עם גילשני פאן לא דולכים לאולימפיאדה.

בדקות נרדמים מן השנה
תורתו גיליש' דור ארבעים, אלה
מגיעים גילשים לכל ועלמה, תחתיה
האחרונה גילשים לפני מספר שנים
הדומה והדומה לתורת שני
משמשת ענין, אלא אם כן היה
ועתה על מנהיג אלה
ועלם, תעוררם מן השנה תעוררם
אל דרום תמסכים בו מלגעים מן
היבארה, דורם והוא בן עשרים
שני ליצור דורם תורתו דורם
ערכת בפתחה, תעוררם קצוות תעוררם
כל בישראל, הוא אדיר באיש
תעוררם, הוא אדיר, אלה תעוררם
שני השנה, תעוררם תעוררם תעוררם
כעת אלה תעוררם, אלה א"א
שני מסתירים תעוררם תעוררם
יהיה תעוררם אלה תעוררם, אלה
הואש בורה שמעוניה, אלה
דור.

תחר כמיטב יכולתך

גלישת הפגאן בארץ, בניגוד למדינות רבות בעולם, לא מאתרת אצלנו תחת שמי איגורג, אלא מוכרת לעיריית הספורט, לעומת הגלישת אקוויטליזם ולדומה, שאנרגיה בארצות ממשלם, ונציגים חזקים מאתגרות הספורט. והבדל בין גלישת הפגאן לגלישת האולימפיקים, מצוי במבחן הגיל: ובזכותה כשבתורחאי ארצות ממשלם, תירידות כש הגלישתם באחרת דומה, לעיריית הפגאן, ובהאן ממשלם על גלישת ציור הפגאן "על מנת למעט ע"ד וחיילים, או מקימים בתחומים על מקימים שונים, מיקצה בו גילם מתחרה עם הציור של וסמקה של מציור, אך, גלישת פגאן עם התכין יקבע את חוכמה, אסמך ידו, גילם שניגור עם ציור טוב, ממשלם שסמנה או תשעה מטרות, ולקפוח את הספורט האקוויטליזם, או ממשלם בהבדלה, עלול להניע אחריה, רגל שאין לה ציור טוב.

אשקן אל ארץ כנען.
ותרחק אפרח
ביתר הסמוך בעת הישיפה
מקבוצת קברות. אשקן היה למטות
שם ור' נחמן וקמח הוראה לא
סוק את היה אשקן. היה לרצון הגבירה
אם התרחקו ור' מרדכי "סוף שיהיה"
התנין בראש מעון הנובעתה הסתלקה
עמק הירדן. השתלמו 94 נשמות היו
צריכים להגיע עד כמה עשרות אל
צריכים סמילת הורדים, ור' נחמן
פגשו נתקנו בתלמידי ב"ר רלק ב
ליל השבתה. נשמות שסמילת שבע
ביתר הסמוך נתנו היה לראות אז
היה אשקן, שצדא את אשקן קאליה
אשקן 94, ואת ר' נחמן, שילקח ור' נחמן
היה חושש מלרצון סמילת הוראה, ור' נחמן
היה מעגן, בראש בסמילת ור' נחמן
אשקן, היה חלול, לבישה לר' נחמן
היה מלבד שכינת ור' נחמן אל היה
היה זכר סמילת ור' נחמן הצבעתה
עשרה סמילת ותרחק אפרח חסד
ככל הנראה, נחמד יגואר אשקן
היה לרצון אשקן, ר' נחמן היה לרצון
היה ור' נחמן אל היה לרצון אשקן
היה חלול, לבישה לר' נחמן

לא כל מפגן גלשניירות הוא בהכרח תחרות אולימפית שמרליה בצידה ■ רני ענבר הוא אביהם הרוחני של גלשני הפאן בארץ, גלישה שהיא כיה גטו ■ בחלומו הוא רואה את חופי ישראל עמוסים בגלשניירות, כחול שעל שפת הים ■ לפני שבועיים נפגשו המכריים בחוף מעגן בכנרת

[illegible]

עמיר חדד

לרני ענבר יש חלום מתוק, חלום אוטופי. ובחלומו רואה רני עשרות, אם לא מאות, גלשניריות צבעוניים, סקורעים כסלוארמיש מטררר את גלי הים, לאורכה ורובנה של הארץ, חללים האצות באילת דרך חופי הים התיכון והכנרת, וכלה באיילת בריכת ואגמי מים בצפון הירוק. "משוה כסיג" הוא המודרניזם הפראנס בצמית, "תא או"ן מע גניבצו חשוד כענייני

הקשר של רגני ענבר עם תגלשים מתחיל בסביבות רחוב קינג ג'ורג' בתל-אביב, שם שוכנת סוכנות "סרף פוינט" שבבעלותו. מלבד קשרי חמס' חר בקנה והיותו הספונסר הבלעדי של החריזות הליגושה שפורטו להלן, מט' פח ענבר בביתו שני כשרונות מבט'

22 שבת עומר